

Disputatio juridica inauguralis de societate

<https://hdl.handle.net/1874/341861>

28

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
SOCIETATE,

QUAM

FAVENTE DEO OPT. MAXIMO

*Ex auctoritate Magnifici Rectoris,***D. HERMANNI WITSII,**S. S. Theol. Doctoris, ejusdemque in Inlyta Academia Ultrajectina
Professoris Ordinarii, & Ecclesiæ ibidem Pastoris facundissimi,

NEC NON

*Amplissimi Senatus Academicorum Consensu, & Almae**Facultatis JURIDICÆ Decreto,***PRO GRADU DOCTORATUS,**Summisque in UTROQUE JURE honoribus & Privilegiis
ritè, ac legitimè consequendis,*Eruditorum subjicit examini***NICOLAUS SCHAGHEN, Alcmar. Bat.***Ad diem 5. Januarii, loco horisque solitis.***ULTRAJECTI,**Ex Officinâ **FRANCISCI HALMA**, Academiæ
Typographi, clo lœc Lxxxvii.

VIRIS AMPLISSIMIS GRAVISSIMIS
D. GUILIELMO
BOSCH, JC^{TO}.

URBIS ALCMARIÆ SENATORI, NUPER
SCABINORUM PRÆSIDI, NUNC VERO
ÆRARII PUBLICI QUÆSTORI, &c. PATRUO
SUO.

D. ADRIANO
SCHAGHEN, JC^{TO}.

EJUSDEM URBIS CONSULI ET SENATO-
RI, REDITUUM TERRITORII VERONEN-
SIS QUÆSTORI, &c. COGNATO SUO.

UT ETIAM

DOCTISSIMO ET CONSULTISSIMO
VIRO,

D. LUCÆ vande POLL, JC^{TO}.
ET IN ACADEMIA ULTRAJECTINA JU-
RIS UTRIUSQUE PROFESSORI CELEBER-
RIMO.

Hanc Dissertationem Inauguralem Debita Ob-
servantie monumentum

Offert & Inscribit

NICOLAUS SCHAGHEN, A. & R.

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
SOCIETATE.
T H E S I S I.

Icet de juris quādam materia disputaturo nihil magis conveniat, quam in ipso limine vocis tradere derivationem, attamen, hoc loco eam, tanquam per se claram, silentio præteribo, & statim ad ipsam rei definitionem me accingam; quia omnis quæ à ratione suscipitur de aliquā re institutio, à definitione debet proficiſſi, ut intelligatur quid sit id, de quo disputetur. Cic: de Off. c. i. l. i.

I I.

Definitur itaque *societas*, quod sit *contractus Juris gentium*, *bonae fidei*; *nominatus*, *consensu constans*, quo id agitur, ut *communio sit rei vel honesta negotiationis*, *communi lucro & damno*: explicabimus nunc definitionem: Dicitur *societas* alio modo, *consortium voluntarium*: L. 52. §. 3. ff. b.t. nulla enim intelligitur *societas* nisi *communio* suscepta sit *consensu & tractatu* super eā re habito. *Juris gentium*: quia originem ex jure Gentium traxit, nam quoad formam illa *juris civilis* est, nihil hic obſlante, quod dominia rerum jure gentium sint distincta, introductæ enim sunt *societates utilitate & majore necessitate* suadente bona invicem in totum vel pro parte in *communione* ponere, ut major possit inde & uberior redire quæſtus, *bonae fidei*: ratio est quod *actio* hic detur *bonae fidei*; ut patet §. 28. b. de *Alt. nominatus*: certum enim & egregium nomen ipsi datum est *consensu constans*; ratio est quia simulac de re sive negotio contrahendo consenserint, ac convenerit inter contrahentes, *societas* dicitur.

I I I.

Dicitur & *communio rei vel honesta negotiationis*; sed ne confundatur

4 A DISPUTATIO JURIDICA.

fundatur nomen *societas* cum *communione*, distingendum hic est, quod *societas* sine *communione* nequeat esse, *communio* vero sine *societate* esse possit, & patet illa differentia duabus rationibus; *prima*, quod alia sit *societatis definitio*, alia *communionis*, quam, ut aperta magis ac plana sint omnia, dabisimus: *communio enim est quando illi qui rem communem habent, nihil agunt, sed, sive illam possideant, sive non, statim dividunt, & praestationes personales praestari*. Exemplum est in *legato, donatione, &c.* quapropter illi socii dici nequeunt qui tali modo in *communionem* incident, ut aperte constat ex *l. 31. & seqq. ff. b. t.* *altera ratio est*, quod diversa oriatur *actio, ex communione enim oritur actio communi dividendo it.* *ff. com. divid. ex societate, actio pro socio. d. §. 21. f. de Att.*

I V.

Dividenda autem nunc venit *societas*, quod variis fit modis; & primo quidem in *universalem*, quæ est omnium bonorum, in qnam veniunt *mobilia, immobilia, presentia, futura, hereditates, legata &c. l. 1. 2. 3. ff. b. t.* non vero *feuda; feudorum autem fructus* venire ostendit *Wissemb. p. 1. ff. b. t. & singularēm*, quæ est in *una vel aliâ re, vel in pluribus, non autem in omnibus: Simplicem!* quæ vocatur *societas lucri & damni*, atque hæc quam plurimum hodie obtinet in *pactis antenuptiis libus, occurrentis in l. 7. ff. b. t. secundo, in tacitam, quæ vel fit tacito consensu, vel ex rei naturâ oritur, ut videre est in l. 4. ff. b. t. & expressam, que fit & initur expresso consensu. d. l. 4. ff. b. t.*

V.

Sequuntur adhuc aliæ divisiones, quas etiam nostrum est hic proponere, scilicet; quod & *tertio dividatur in publicam, quæ versatur circa res publicas, ut vectigalia, tributa, & fit inter publicanos, l. 59. & 63. ff. b. t. & privatam, quæ initur de rebus privatis, & circa eas versatur, d. l. 59. ff. b. t. quarto, quod sit vel *verum*, quæ contrahitur de rebus honestè acquisitis, & profuit ex quadam sorte, ut *Vinum, oleum, frumentum*; vel *operarum*, quæ non consistit in solis rebus, sed in operâ & sorte, nimirum ubi unus operam, alter pecuniam confert, nam & opera æquè ac pecunia valet, L. 1. C. b. t.*

Quinto

I N A U G U R A L I S. 5

Quinto; in *puram*, quæ sit simpliciter. vel, *conditionalem*; quæ sit expressa aliquâ conditione, adeo ut *societas* nulla sit eâ conditione non existente. *Sexto*, dividitur in *perpetuam*, quæ contrabitur quamdiu socii in vivis sunt, vel *temporalem*, quæ ad tempus aliquod fit, ita ut finito tempore etiam *societati* finis sit, *eterna* vero *societas* non datur, uti constat & *L. 70. ff. h. t.*

V I.

Versatur *societas* circa res *honestas*, non, *turpes*, *l. 57. ff. h. t. i. 1. §. 14. ff. de tut. & rat. disfr.* turpum enim nulla est obligatio si honesta sit *societas*, lucrum & damnum cuique *sociorum* pro ratâ collatâ pecuniæ cadit, nisi aliud sit actum. *E. G.* si singuli æquas partes contulerunt ad *societatem* ineundam, quisque habebit pro datâ sorte quicquid lucri & damni provenerit; sic etiam si unus 200, alter 100. contulerit, atque exinde 12. Flor. lucri sint, unus 8. alter 4. habebit, sed possunt & convenisse, ut singuli haberent 6. & tunc aliud dicendum.

V I I.

Illud etiam à *societate alienum* est, quod unus lucrum solus, alter solus damnum haberet, quia talis *societas* potius *leonna* dici mereatur, *l. 29. §. 2. ff. b. t.* quam *bona fidei contratus*, & originem duxit à fabulâ de venatione Leonis, vaccæ, capellæ, & ovis, quam, ut elegantem ex *Prædri l. i. f. 6.* addere hic iubet ea hæc est.

Nunquam est fidelis cum potente societas,
Testatur hec fabella propositum meum.
Vacca & capella, & patiens ovis injurie
Socii fuere cum Leone in Saltibus,
Hi cum cepissent cervum vasti corporis,
Sic est locutus, partibus factis, LEO:
Ego primam tollo, nominor quia leo,
Secundam, quia sum fortis, tribuetis mihi,
Tum, quia plus valeo, me sequetur tertia,
Malo adficietur. si quis quartam terigerit,
Sic totam predam sola improbitas abstulit.

A 3

VI.

6 DISPUTATIO JURIDICA

VIII.

Vidimus modos quibus *societas* contrahitur, & circa quas res iniri possit, adjungendi sunt casus quibus finiatur. Solvitur autem quinque modis, 1. renunciatione, 2. morte, 3. publicatione honorum, 4. soluto negotio, 5. cessione honorum.

IX.

Renunciatione, ut constat ex §.4.I.b.t. & definitur *Renuntiatio* quod sit *modus legitimus solvendi societatem*, per *actum contrarium*, vel per *verba*; propriè vero nihil aliud est, quam *renuntiatio*, quā quis dicit se nolle amplius in *societate stare*; tam diu durat enim *societas*, quamdiu consensu partium perseverat, l. 5. C. eod. & hæc *renuntiatio* aliquid singulare est in jure *societatis*, propter odium *communionis*, quæ solet excitare discordias. l. 77. §. 20. ff. de leg. 2. ad *renuntiationem* autem duo requiruntur, 1. ut fiat bonâ fide, nec quis malitiosè *societati* renuntiet, si enim callidè renuntiaret, puta, si vel *hæreditatem* vel *legatum* fuerit adeptus, solus *damnnum* sentiet, *lucrum* vero *communicare* tenetur, l. 71. §. 1. ff. h.t. 2. ut fiat hæc *renuntiatio* ipsi *socio* præsenti, vel ejus procuratori, uti aperte probat, l. 65. §. 8. ff. h.t.

X.

Morte finitur *societas* unius ex *sociis*, l. 4. §. 1. l. 52. ff. b.t. & receditur in hoc *contractu à communi modo*, quo placet ut *hæres* in eandem obligationem, & idem *jus*, quod *defunctus* habuit, transeat, l. 62. ff. de R. I. propter hanc rationem, quod in *societate* non solum *res familiaris*, sed etiam *fides* & *industria* alicujus spectetur, qui enim *societatem contrahit*, certam sibi eligit personam. §. 2. I. b. t. talem nempe cuius *fides* & *industria* spectata sit. Inquit Imperator *morte*, & intelligit tam *civili*, quam *naturali*; *civili*: ut *maximâ* & *mediâ* *capitis diminutione*; *maximâ*; quia *servus* quis factus contrahere nequit, nec *contractus* cum ipso tenet, l. 32. ff. de R. f. *mediâ*, quia universa *socii bona* publicantur, §. 9. I. b. t. & ad *fiscum* perveniunt, qui ei succedit. *Naturali* finitur, quia mors *omnia solvit*.

INAUGURALIS. 7

X I.

Publicatione bonorum; §. 7. I. b. t. nisi publicationem bonorum passus, solam contulerit operam, non vero sortem, eocasu enim non deficit societatis materia; *soluto negotio;* §. 6. *I. b. t.* societas enim ultra cæptum negotium nisi aliud postea conveniat, durare nequit. *Cessione bonorum,* §. 8. I. b. t. cum ad extremam egestatem socius pervenerit, nec unde conferat ulterius habeat, quapropter non magis bonis sublati societati locus esse potest, quam personâ sublatâ.

X II.

Progrediendum nobis nunc ultimo ad actionem ex hoc contractu oriundam, & est *actio bona fidei, personalis, civilis, utrinque directa, qua datur socio, contra Socium, ut impleatur societas, fiat communio lucri & damni, prestetur culpa, & omne id quod interest; culpa hic intelligitur lata & levis, ratio est in l. 5. §. 2. ff. commod. levem venire patet ex l. 79. ff. b. t.* quia hic contractus respicit causam communem, secundum d. l. 5. §. 2. & in hoc contractu socius non damnatur ulterius quam facere potest, uti constat ex l. 63. pr. b. t. ratio, quod societas contineat jus quodammodo & vinculum fraternitatis.

X III.

Sed ne breviores nimis simus, quam subjectæ nobis materiæ conveniat, quasdam quæstiones, non inutiles, corollariorum loco subjiciemus, & primo præmittemus: an valeat pactum ut Societas ad haredem transeat? quod negandum esse statuimus. moti l. 59. ff. b. t. & l. 35. ff. cod. testis etiam Hunn. in resol. l. 3. quest. 3. tract. 7. ratio hujus evidens est ex §. 5. l. b. t. ubi clare inquit Imp. quod morte socii solvatur societas, cui etiam addi possit illud. 1. quod à socio certantum persona fuerit electa, quapropter alius ipsi invito nequeat obtrudi, 2. quod Paulus JCtus proponit in l. 63. §. 5. ff. b. t. ubi nemo potest effici socius illi, cui non vult esse socius. Quapropter ut bonis moribus contrarium hoc pactum non valet.

Aliam

DISPUT. JURID. INAUGUR.

X I V.

Aliam quoque, ut jucundam addemus, nimirum : *an pecunia ab uno in Societatem collata, cum alter contulerit operam, finitam Societate communis sit, & inter socios dividatur?* a parte illorum stabimus, qui pecuniam dividendam statuunt, nec vanâ de ratione, 1. quia quicquid in societate commune est, illud eâ finitam dividatur, atqui pecunia collata est communis, uti patet §. ult. I. b. t. & l. i. ff. b. t. 2. quod sit servanda æqualitas in hoc contractu, quod nequaquam fieret, si pecunia non divideretur, 3. quod opera comparetur pecuniæ, uti constat ex Thes. 5. quæ si dividatur utrinque collata, consequens est ut etiam divisio fiat, si ab una parte pecunia ab altera opera sit data.

X V.

Ultimo subjiciemus aptam hoc loco etiam quæstionem *utrum unius ex sociis recte solvatur, & solvens liberetur?* Respondeamus, quod regulariter sit affirmanda hæc positio, & locum habere hanc solutionem, si unus ex sociis specialiter ad hoc datus sit. Hæc pro instituti nostri ratione sufficient.

